

Redacțiunea, Administrațiunea și
Tipografia:
BRAȘOVU, piața mare Nr. 22.
Sortisorii nefrancați nu se re-
mesco. Manuscrisurile nu se re-
trimite.
Birourile de anunțuri:
Brașov, piața mare Nr. 22.
Inserate mai primesc în Viena
Budapesta, Himmelschein & Vogel
(Otto Koss), Heinrich Schalk, Alois
Berni, M. Dukas, A. Opatik, J. Dan-
enberg; în Budapesta: A. V. Gold-
berger, Anton Meser, Eckstein Bernat;
în Frankfurt: G. L. Doube; în Ham-
burg: A. Steiner.
Prețul inserțiilor: o serie
garmonă pe o colônă 6 cr.
și 30 cr. timbru pentru o pu-
blicare. Publicări mai dese
după tarifa și învoială.
Reclame pe pagina III-a o
serie 10 cr. v. a. s. 90 bani.

GAZETA TRĂNSILVÂNIEI.

ANULU LII.

Nr. 177.

Brașov, Luni, Marți 8 (20) August

1889.

„Gazeta” este în fiecare zi.
Abonamente pentru Austro-Ungaria:
Pe un an 12 fl., pe șase luni
6 fl., pe trei luni 3 fl.
Pentru România și străinătate:
Pe un an 40 franci, pe șase
luni 20 franci, pe trei luni
10 franci.
Se prenumără la toate oficiile
postale din țară și din afară
și la dd. colectori.
Abonamentul pentru Brașov:
la administrațiune, piața mare
Nr. 22, etajul I.: pe un an
10 fl., pe șase luni 5 fl., pe trei
luni 2 fl. 50 cr. Cu dusul în
casă: Pe un an 12 fl., pe
șase luni 6 fl., pe trei luni 3 fl.
Un exemplar 5 cr. v. a. s. 15
bani.
Atât abonamentele cât și
inserțiile sunt a se plăti
înainte.

Brașov, 7 August.

Discuțiunea asupra importan-
ței toașturilor împărătesci, rostite
în Berlin la prânzul de gală dat
în onoarea monarhului nostru, se
continuă cu multă vioiciune atât
în ziarele din țară, cât și în cele
din străinătate.

Nemulțămirea Germanilor cu
sistemul actual de guvernare din
Austria a adus cu sine că foile
naționale germane de dincolo de
Laita au tălmăcit cuvintele îm-
părătesci, despre legătura *nedespăr-
țită* între armatele ambelor state,
în favoarea aspirațiilor de su-
premație germană și în defavoarea
sistemului domnitor.

Foile germane centraliste din
Austria încântate de manifestațiile
din Berlin au dat curs liber
speranțelor, că „strinsa și nedisso-
lubila” alianță germano-austriacă
va pune capăt și experimentelor
de egală îndreptățire ale contelui
Taaffe. Astfel alianța apare în
lumina comentariilor lor ca un
mijloc de presiune în favoarea in-
tereselor germanismului.

În contra înțelesului acestuia,
ce s'au dat de către foile națio-
nale germane manifestărilor din
Berlin, s'a ridicat cu deosebire
presa conservativă și cehică din
Austria. Partidele, cari formeză
adî maioritarea parlamentară în
Austria, sunt cuprinse de o firică
neliniște vedându în ce mod se
tălmăcesc cuvintele împărătesci
și cum se admite chiar posibili-
tatea unui amestec al Germaniei
în raporturile interioare ale
Austriei.

„Hlas Naroda” vede în mani-
festările publice ale partidei na-
ționale germane, „cea mai cute-
zătoare provocare a conștiinței de
stat austriacă”, vede „o propa-
gandă vătămătoare pentru toate po-
porele negermane”, căreia trebuie
să i se pună capăt fără întârziere.

Căci, țiece numita foiă, nu se pôte
tolera ca sentimentele popórelor
din cari se compune armata aus-
tro-ungară să fiă astfel iritate și
ofensate, încât să aparsă, că ali-
anța celor doi împărați s'a întâ-
rit spre stricăciunea lor.

Foia cehică pretinde dela fac-
torii competenți, ca să respingă
insinuările germane, să nu mai fiă
nici cea mai mică îndoielă, că cu
acesta alianță, pe care popórele o
respecteză și pentru care în casu
de lipsă voru jertfi avere și sânge,
nu se plănuiesc nimic dușman și
stricăcios în contra acestor
popóre, cum se buciună acum în
lume de cătră agitația națională-
germană.

„Hlas Naroda” merge un pas
și mai departe și pretinde în nu-
mele bunei cuviințe și alu lealității
ca să i se dea convenita lecțiune
acestei agitațiuni și din partea ali-
aților Austriei.

Rămâne să așteptăm ce voru
răspunde foile din Germania la
această provocare. Deocamdată a-
ceste foi se pronunță forțe nefa-
vorabilu asupra atitudinii pressei
cehice, „care a produs un tonu
de desarmă în serbările din
Berlin”.

„National Ztg.” din Berlin
le impută Cehilor, că ar urmări
o politică anti-austriacă, că ar privi
mai mult la Țarul decât la
Împăratul și le ia în nume de
rău și manifestația lor pentru
Francesi, ér pe conservativii dela
„Vaterland” îi declară de mai pe-
riculoși, căci au influința la curte,
dér de o partidă pentru care Aus-
tria nu este decât o carte în jo-
culu Iesuiților și căroră nu le
pasă cum cade cartea, numai jo-
culu să fiă câștigat.

Acestu limbăgiu nu este nici
decum încurajatoru pentru direc-
țiunea politică ce-o urmăresce adî
majoritarea în Austria și nu ser-

vesce nicidecum spre liniștirea
nedumeririlor ivite în sinulu po-
pórelor negermane față cu ten-
dințele aliaților germani.

DIN AFARĂ.

Un răspuns alu reginei Natalia.

Din Belgrad se comunică cătră
„Daily News”, că a sosit răspunsul
reginei Natalia la nota guvernului
sêrbesc, prin care i-se împărțășia, că o în-
vedere cu fiulu său regele Alesandru nu-
mai afară din țară pôte fi. Regina răs-
punde, că nu pôte primi această condițiune;
ea are dreptulu să petrecă lângă fiulu
său. Acestu dreptu, țiece regina, care
fi e datu de Dumnezeu și stă mai pe
susu de ori ce, nu va suferi să i-se
scurteze. Ea încunosciițeză pe guvernulu
depre hotărîrea nestrămutată d'a pâr-
răsi la 17(29) Augustu Jalta, ca să mērgă
la Belgrad.

Răspuns la nota turcescă.

Din Constantinopol se împărțășe,
că Austro-Ungaria și Italia au răspuns
și la nota turcescă privitoare la Creta.
Amândouă aceste puteri țin sēmă de
comunicările Porții și își exprimă spe-
ranța, că Porța va fi în stare să res-
tabilēscă ordinea în țară. Într'aceea,
nolu guvernatoru generalu alu insulei,
Șakir-pașa, s'a pus pentru lucru. Porța crede,
că înainte de a se stabili o înțelegere
cu Cretenii, pe care nota Greciei a în-
trerupt-o, trebuie să restabilēscă ordi-
nea, fiindu că ar fi rău să arate slăbi-
ciune; ea speră să înspăimēnte, prin-
tr'o procedere hotărîtă, elementele sub-
versive și în alte părți ale peninsu-
lei balcanice, pe când ori-ce cedare, ori
chiar o sacrificare a Cretei ar face să se
ridice pretențiuni și în alte părți.

Porța a și trimis două cuirasate la
Creta, precum spune „Standard”, și în
casu de nevoi va mai trimite și altele.
Se țiece că și trupe ar fi mai plecatu,
fiindcă Porța prin atitudinea Greciei a
devenit neîncrezătoru.

O scrisore a principelui Muntenegrului.

Abia acum s'a făcutu cunoscutu răs-

punsulu ce l'a datu principele Nichita alu
Muntenegrului la o scrisore de felicitare
ce societatea slavă de binefacere din
Petersburg i-a trimis-o cu ocaziunea
serbării dela Kosovo. Răspunsulu e
publicat în „Slavjanskija Jsvestija”, or-
ganulu oficialu alu societății. În pasă-
giulu din urmă alu răspunsulu țiece prin-
cipele:

„Pêtrunsu de sinceră recunosciiță
pentru înaltulu scutu, ce ni-lu acordă
marele vostru împăratu, și mulțămindu-vē
vouș și poporulu rusu pentru bogata și
frățescă iubire, eu și Muntenegrenii mei
ne vomu sili, în norocire ca și în nenorocire,
a rămân neclintiiți pe calea, pe
care amu mersu până acum și pe care și
în viitoru ne va duce firma încredere, că
viitorulu și binele poporulu nostru nu-
mai pe această cale se pôte asigura”.

Alianța franco-rusă.

„Wiener Allg. Ztg.” aduse scirea,
că în a doua jumătate a lunei Iulie
s'a preliminaru între Franța și Rusia o
convențiune cu scopu defensivu, luându-se
de modelu alianța austro-germană, ga-
rantându și amândouă puterile integrita-
tea teritorulu. După ce „Pester Lloyd”
a adeverit scirea despre încheierea ace-
lei alianțe ruso-franceze, vine acum „Köl-
nische Zeitung”, care e inspirată de can-
celaria germană, și printr'unu articulu
datu din Berlin afirmă, că în adeveru
s'a încheiat o convențiune ruso-franceză,
care cuprinde și acelu punctu, că nici
Rusia nici Franța nu potu singure, ci
numai în unire, să încheie pace cu pute-
rile cu care aru avē răboiu.

„Petersburger Zeitung” desminte la
rându-i erăș și această scire, exprimându-și
dorința, ca foile vesteuropene să înce-
teze de a mai vorbi despre o alianță în-
tre Rusia și Franța ca încheiată. După
părerea acestui diaru, o astfel de alianță
ar fi cu neputință.

Toașturile împărătesci și foile cehice.

„Narodni Listy” scrie ca privire la
toașturile celor doi împărați, rostite în
Berlin, între altele:

FOILETONULU „GAZ. TRANS.”

Serbarea logodnei în Vendée.

Novelă de Iulius Ianin.

Între bărbații, cari în decursulu re-
voluțiunei franceze apărară séu celu
puțin răbunaru în Vendée drepturile
tronulu cu celu mai exemplaru și mai
mare sacrificiu, a fost și Baudelot de
Dairval.

Într'una din zile elu fu atacat la
o moșă de cătră unu despărțēmētū de
„Vineți”. Îndată își adună ómenii și le
țiece:

„Amicii mei! casa e încunjurată.
Fugiți cu toții! Luați cu voi pe aceste
femei și pe copii, duceți-vē cu ei la
conducătorulu nostru Cathelineau. Eu
rămân, ori-ce mi-se va întâmpla, și apăr
ușile; de ce minute totuși voi fi în stare
să mă sustin. Colo jos stau trei sute,
gata să ne sugram pe toți. Fiți feri-
ciți, bravii mei! Aduceți-vē aminte de
mine, astăzi mi-a venit mie rândulu...
pôte că pe voi vă voru omori mâne.”

În acele timpuri totu așa de peri-
culoșe, cât și de extraordinare n'avei să
te miri de nimic. Nici nu se luau în
băgare de sēmă eroicele despărțēminte,

care se ivē cu grămada. Într'unu astfel
de răboiu devastatoru, cum era acela,
nu te mai puteai gândi la măriniță, cu-
ragiulu nobilu degenerase în barbariă.
Astfel și soldații lui Baudelot, auđindu
pe conducătorulu lor vobindū astfelu,
nu credeu altceva, decât că elu vor-
besce forțe înțelepțesce și i-se supuseră,
întocmai ca și când le-ar fi poruncitu.
Ei fugiră prin coperișu, ducēndu și fe-
meile și copii cu ei.

În timpul acesta Baudelot rămase
la ușă, striga, făcea larmă, își bătea
pușca de pământu în scurtu, făcea unu
sgomotu câtū patru-deci de inși. Îți ve-
nea să credi, că după ușă se află unu
regimentu întregu, care e gata să dea
focū, de aceea „Vineții” erau cu mare
băgare de sēmă. Baudelot comanda
mereu câtū timpū ilu ajutase vocea.
Când însă vocea îi refușă acestu servi-
ciu și era convinsu, că trupa lui a ajuns
la locul de siguranță, i-se ură nevino-
vatulu tēnērū de această comandă părută că-
tră soldați fictivi și, fără a mai vorbi ceva,
se gândi să baricadeze ușa. Până acum
vorbise elu câtū de ce, dér acum și lu-
cra câtū de ce. Astfel se mai sustin
incă câteva minute. În fine ușa se

crepă și „Vineții” impușcară înăuntru prin
crepătură. Baudelot însă nu fu rănit și,
deorece mai înainte fusese întreruptu
dela prânzu, se puse ierăș la masă,
māncă liniștitu o bucată de pāne și frip-
tură, mai deșertă și unu paharu de vinu,
gāndind și convingēndu-se, că acum a
māncat pentru ultima oră.

În cele din urmă ușa, ne mai pu-
tēndu rezista acelei puteri covășitoare,
fū trāntită la pământ și „Vineții” pē-
trunseră înăuntru. Le trebuiră mai multe
minute până ce înlătură toate obstacu-
lele și până ce se putură cunósce unii
pe alții în fumulu cauzat de însēși pu-
scile lor.

Soldații republicei căutau setoși cu
privirea și cu sabia acea armată mare,
care le-a resistat atât de mult. Cine
însă pôte descrie mirarea lor, când în
loculu mulțimei de bărbați, ale căroru
voei credeau, că le-au auđit atât de
lāmurit, vedură înaintea lor numai un
bărbat tēnērū și frumosu, care își māncă
pānea și își bea vinulu cu o liniște vē-
dită. Muți de mirare rămaseră „îvingē-
torii”, răđimați pe puscile lor, așa că
lāsară lui Baudelot timpū de ași deșerta
ultimulu paharu și ași înghiți ultimile

bucături.

„În sēntatea D-vóstră, domnilor!”
țiece elu, ducēndu paharul la gură. „Gar-
nisóna vă mulțămesce pentru terminulu
ce i-lați acordatū”. Totu deodată se
sculă și mergēndu dreptu la căpitanulu
inimicu, continuă: „Domnule, afară de
mine nu se mai află nimeni în această
casă și eu sunt gata să vă urmez în-
dată”.

Mai mult nu țiese nimic și-și aș-
tepta mórtea.

Spre marea lui mirare, elu nu fu
impușcat îndată. Pôte că căduse în
mānile unor recruiți, cari erau numai
atāt de puțin exercitați, încātū cu îm-
pușcarea unu omu voiau să aștepte 24
de ore; pôte că învingătorii sēi au fost
reținuți prin cătătura lui liniștită și
sāngelu lui rece, séu prin acea rușine,
ce trebuie să o simță 300 de bărbați,
voinđu să ómóre pe unulu singuru.

Să nu uităm însă, că și în aceste
timpuri de gróză simțul uman nu se
stinsese cu totul în cele douē partide
contrare.

Se mulțămiră deci să lege prisone-
rului numai mānile și astfel încătușat
și sub bună pază s'el ducă la o locu-

„Pe noi ne interesază aceste două toasturi în deosebire, pentru noi caracterul și spiritul acestei strînse amicitii și a alianței internaționale are o importanță mai mare cu privire la urmările lor de drept public. De ani de zile vedem, cum se străduiesc Bismarck a străforma alianța internațională între Germania și Austria într-o legătură pragmatică și de drept public a ambelor state în modului, cum era odinioară confederațiunea germană. Cu mai mulți ani înainte a fost trimis v. d. Pfordten la Viena cu această misiune, dăr propunerile lui le-a refuzat contele Beust. Mai târziu au urmat negocierile între Bismarck și Andrassy, cari au avut ca rezultat încheierea alianței germano-austriace la 1879. Încă atunci Bismarck nu voia să se mulțamească cu degetul și cerea mâna întregă, pretinzându că tratatul de alianță să fi înarticulat în legile fundamentale de stat și ca alianța să nu fie numai pentru un scop și timp și a umită încheiată. Stăruințele sale rămaseră însă zadarnice. Andrassy avea cea mai bună voință, dăr n'a putut să câștige consimțământul ambelor parlamente. Cei din Berlin au trebuit să se mulțamească cu mai puțin, dăr n'au lăsat să cadă planul acesta.”

„Nu o moștenire a bunicului său, ci o moștenire a istoriei germane numește împăratul Wilhelm alianța și deorece încercările sale de-a se împăca cu Rusia au rămas zadarnice, merse la Viena, spre a stărui aici din nou pentru reformarea alianței. Dăr încă totu înzadart. Piedeca principală, se plânce ambasadorul german, este contele Taaffe, care are la curte o puternică partidă. Dăr toate acestea nu-i opresc în loc, și așa vedem adă politica prusiană urmărindă finta ei cu firmitate. „Moștenirea istoriei” se mai înăspresce acum cu hiperbola despre amicitia de o mie de ani între Germania și poporele Austriei. Nici un istoric prusian însă n'ar pute să aducă dovezi pentru această amicitia de o sută de ani.”

Foia cehică adaugă, că este numai o licență poetică, de care s'a folosit împăratul Germaniei, care însă dovedește, „că noul împărat german se străduiesc de a lega împărăția habsburgică de împărăția sa c'unu lanț pragmatic și printr'o legătură de drept public.” „Narodni Listy” continuă apoi așa:

„Și ce atitudine ia față cu acesta împăratul Austriei? Nu s'a putut trece cu vederea, că față cu această frasă importantă a fratelui său „împărătescu” n'a reagat, că n'a consimțit la această seculară amicitia a poporelor ambelor state, ci a vorbit numai de armata sa, în numele căreia, ce-i drept, a promis armatei germane amicitia și camaraderia nedespărțită, din care cuvânt foile germaniste din Viena facu capitală și esplică lucrul așa, ca și când împăratul Austriei ar fi declarat alianța Germaniei ca nedisolubilă și eternă. Ca toate operele umane, așa și convențiunile și tractatele sunt fragile și trecătoare. Tote își au timpul lor. Dacă se schimbă împrejurările, dacă dispar cauzele, pentru cari s'au încheiat acele convențiuni,

ele încetă. În urma unei necesități interioare se desface unu societăți de altu și încheia o nouă alianță. Acesta e mersul istoriei și de logica ei nu va scăpa nici alianța germano-austriacă.”

„Hlas Naroda” respinge cu indignare acea comentare a cuvintelor rostite în Berlin, care susține, că alianța germano-austriacă nu s'ar mai pute schimba nici odată. Comentatorii, adauge foia cehă, au alte cugete ascunse. „Ce ar și însemna o asemenea contopire? La o astfel de perfidiă trebuie să răspundem arătându, că împăratul și regele, precum a încheiatu acestu tratat spre binele și folosul imperiului și al păcii europene, așa îl pôte și anula spre același bine și folos în puterea dreptului său de suveranitate.”

Protestul lui Boulanger, Rochefort și Dillon.

Se vorbia, că o parte din boulangiști au sfătuit pe generalul Boulanger să se supună de bună voie pedepsei, ce i s'a dictat de către tribunalul de stat, căci la din contră partida lui se va dizolva. Dăr se vede, că generalul cu soții săi numai la acesta nu se gândesc.

Foile boulangiste publică din contră următorul protest al generalului Boulanger, al lui Rochefort și Dillon în contra sentinței tribunalului de stat, care i-s'a publicat generalului în hotelul său de pe piața Portland din Londra:

Cătră omenii de omenii!

Esecuțiunea sumară, pe care contrarii partidei naționale republicane o numesc sentință a tribunalului de stat, este, precum vede or și cine, rezultatul unei convențiuni, ce s'a încheiat între majoritatea camerei desonorate și între majoritatea unui senat osendit de țară pentru toate timpurile. Cea dintău a disu cătră cea din urmă: „Scăpați-ne de barbații, cari amenință a împiedeca realegerea noastră, și drept răsplată voim să vă lăsam să trăiți.” Și acei turbați revisioniști, cari pusese în fruntea programelor lor electorale desființarea senatului, declară adă că acesta a salvat republica. Poporul însă nu va lăsa să fi amăgit asupra motivelor acestei nerușinate procederi. Faptul, că acum votul universal e trântit la pământ de către votul restrinsu, unde zace umilită, și că siguranța cetățenilor și onora națiunii au ajuns în mâinile complicilor lui Ferry — acestu fapt este urmarea acelei grozave nedreptăți, ce s'a comis față cu noi. Adeverați capi ai Republicei Senatului sunt adă martorul mincinosu Alibert și înșelătorul

Buret, dăr acestă orgia a volniciei, a calumniei și a fărădelegei se apropie de sfârșitul ei, cu toate noule lovituri de stat ce se pregătesc în întunecă. S'avem încredere în țaria alegătorilor, să ne întorcem dela minciună la adevăr și dela dictatura murdăriei la republica cinstită. Trăescă Franca! Trăescă Republica!

Londra, 16 August 1889.

Generalul Boulanger.

Arthur Dillon. Henri Rochefort.

SCRILE DILEI.

Dina nasterii monarchului nostru s'a serbatu eri în Brașov prin serviciu divin în toate bisericile, ér pe locul dinaintea promenadei de jos s'a oficiat serviciu divin într'unu cortu anume întinsu, făcendu onorurile militare regimentul de infanterie din loc și batalionul de honveți. Serbarea s'a finit prin defilarea trupelor.

Dăr împărătescu. Monarchul nostru Franciscu Iosifu a dărut împăratului germanu șese cai negri, cari au și fost puși în serviciu; ér ca șeft alu regimentului grenadirilor de gardă „Franciscu Iosifu” i-a dărut acestuia o tobă mare.

Resultatul financiaru alu tarifului pe zone. După cum spune „Nemzet”, pe toate căile ferate ungare ale statului au călătorit din 1—10 Augustu n. 307,729 persoane, adecă cu 189,000 mai multe ca în primele zile ale lunii lui Augustu din anul trecut, și s'a încasat cu aprópe 190,000 mai multu ca în același timp din anul trecut. Resultatul financiaru în primele 10 zile ale sistemului cu zone este deci favorabil și se speră, că tariful pe zone se va justifica în urmă prin resultatul financiaru final.

Societatea pentru fondul de teatru român își va ține adunarea sa generală în anul acesta la Caransebeș în zilele de 9/21 și 10/22 Septemvre, spune „Familia”. Comitetul arangiatoru, instituit pentru primirea óspeților și pentru partea socială și artistică a adunării, a compus o programă foarte interesantă, din care relavăm următoarele: În ajunul adunării va fi primirea presidiului și a óspeților. În ziua primă, dimineața la 9, se va ține serviciu divin în catedrală, cu care ocaziune cântările liturgice le va executa Societatea română de cântări din Caransebeș. În ședința primă adunarea va fi salutată în numele Caransebeșenilor, de presidentul comitetului arangiatoru, Rds. d-nu protopresbiteru Andreiu Ghidiu, ér la finele adunării d-lu profesor Dr.

Vasile Goldișu va ține o disertația. După mieșădi la 2 banchetu la „Pomul verde”. S'era la 8 concertu datu de Societatea română de cântări și musică din Caransebeș. După concertu teatru: „Ruga dela Chiseteu”, comedia populară cu cântece și jocu de Iosifu Vulcanu, jucat de membrii corului vocalu de plugari din Chiseteu. Apoi cină comună, cu cântări de coruri. După ședința a doua, după mieșădi la 3, emularea corurilor. S'era balu la „Pomul verde”.

La alegerea de protopop alu Aradului au întrunit, precum spune „Luminătorul”, 30 voturi M. Bocșianu, 13 Beleşiu, 12 C. Gurbanu.

Tergu de țară. Din 6—10 Augustu s'a ținut în comitatul Rodna-vechiă tergu de țară. Vite au fost foarte multe, dăr neguțatoru puțin. Boii cei mai grei și grași, fruntea, s'au vëndut abia cu 300 fl. Prețurile mijlocii pentru părechia de boi a fostu 100—140 fl. Vacile cele mai bune s'au vëndut cu prețuri până la 35 fl. Juncu, junice și viței nu s'au vëndut de loc. Căi de asemenea au fost puțin căutați. Prețurile peste totu au fost foarte slabe față cu anii trecuți, de aceea vite s'au vëndut puține și sub preț.

O espozitiă agricolă în Sibiu intocmesce în toamna ce vine reuniunea agricolă a cercului Sibiu. Voru fi trei grupe: pome și struguri, cai și porci. Espozitiă ține dela 6—13 Octomvre n. Anunțările se facu până la 10 Septemvre n.

Primul concertu românesc în Giula. Tinerimea studioasă română din opidul Giula și giuru, comitatul Biehișu, la 23 Iulie (4 Augustu) a. c. a arangiat în favorul școlilor române de acolo, în otelul „Corona” unu concertu împreunatu cu danțu, cu următoarea programă: 1. Cuvântu de deschidere, rostitu de Alesandru Popovic clericu. 2. „Trecu valea”, cor micstu de I. Murășanu, executat de corul vocalu, sub conducerea lui Alesandru Popovic clericu. 3. „Serena” de Marschner, coru barb. 4. „Jalusa ca contrarulu fericirii în viața conjugală”, disertațiune de D. Voniga. 5. „O rugăciune”, duestu de Constantin Chiricescu, executat de Al. Popovic și I. Pantoșu clericu. 6. „Hora Sinaia”, cor micstu executat de corul vocalu. 7. „Călău”, poeziă de Iosifu Vulcanu, deklamată de Al. Popovic. 8. „Din ședători” (potpuri) de I. Vidu, executat de corul vocalu. Arangiatorii acestei petreceri au dorit să dea Românilor ocaziune de convenire; dăr cu toate că fú concesă prin autoritatea politică opidană,

intă aprópe de Nantes, care înainte era o zidire frumoasă și pacnică, ér în decursul războiului fú schimbată într'unu felu de castel. Actualul posesor alu acestei locuințe nu era nimeni altu, decât conducătorul acelor „Vineți”, cari prinseră și legară pe Baudelot. Elu era unu „Vinet”, dăr unu om cu conștiință și de onore.

Baudelot de Dairval fú închis în „turnu”, adecă într'unu porumbaru aflător în curtea învingătorului. Porumbii speriați de sgomotul războiului făcuseră locu Chouanilor prisoneri. Prinsorea își conservase o înfățișare bună și liniștită, era acoperită cu table strălucitoare și cu stéguri fălăitoare. Nu mai găsia de lipsă a mai încheie gratiele de feru, prin care au eșit porumbii, pentru ca s'era se întorcă iară înapoi. Jos înăuntru se aduse câte-va paie și aci fú închis Baudelot. Deocamdată i-se păru cam originalu să fie închis în porumbaru unei curți nobile de țară. Îi veni în minte, ca să facă din acestă întâmplare o romanță, pe care să o cânte cu mâinile libere pe chitară. În vreme ce mintea îi era ocupată cu romanța și cu ghitara, audi sunetul unei musică de țară, care

intona un marșu vesel. Baudelot se sprijini pe cote și apăsându cu umerul paiele la părete, ajunse cu capul la una din deschideturile porumbarului. Unu șir lungu de tineri și femei costumate în alb era condus de diblașul satului. Convoiul era întocmitu cu gust. Totul arăta bucurie. Convoiul trecu pe lângă picioarele turnului. O femeie tână și frumoasă trecându se uită cu atențiune în sus la turnu. Ea era îmbrăcată în alb și de-o statură delicată. Baudelot înțelese că se scia că e prisoneru, și după ce convoiul se depărtă, elu întonă cântecul lui Richard reintorsu: „Prinsu în turnul întunecosu” etc., pentru-că elu era unu tineru espartu în totu felul de lupte și romanțe și totu așa de îndemnatu cu sabia ca și cu ghitara, dibaciu la călăritu, la jocu, unu adevăratu gentilom cu arma și cu spiritul.

Nuntași trecură. Dacă nu era nuntă, trebuia să fie cel puțin logodnă. Baudelot își isprăvi cântecul; elu audi unu sgomotu la ușa carcerii, venia cineva. Era chiaru stăpanul casei acela, care intră. Elu se numia Hamelin, era dintre Vineți, însă de altmintelega unu om onorabilu, care în serviciile republici

setose de sânge nu deveni nici înjositoru, nici îngrozitoru.

În dimineața acestei zile, care mai trecuse, căpitanul Hamelin — pentru că elu era căpitanu în serviciul republicei — primi scirea, că Chonanii i-au ocupat moșia. La acestă veste se puse în fruntea despărțământului său, amănându-și logodna cu câte-va ore mai târziu. Îndată ce Chouanul Baudelot fú prinsu, căpitanul Hamelin se întorse să se logodescă, de aceea elu nu fú împușcatu pe locu. Hamelin nu era dintr'acei Vineți, cari se-și uite de vechiulu obicei ospitalu alu Brețanilor, de aceea elu se credea obligat să facă óspelui său o vizită, în vreme ce óspeții logodnei se punéu la mész.

„Cu ce vó pot servi, domnulu meu?” întrebă elu pe Baudelot.

„Domnule”, răspuse Baudelot plecându-se, „vó rog să binevoiți a-mi permite libera întrebuintare cel puțin numai a unei mâni.”

„Amendou vi se voru elibera”, duse Hamelin, „decă imi veți promite, că nu veți face nici o încercare de fugă. Înainte însă de a-mi promite acestă, gândiți-vé că mâne dimineță la șese ore veți fi con-

dus neapăratu la Nantes.”

„Și totu așa de siguru împușcatu până la 8 ore”, îl întrerupse Baudelot.

Căpitanul Hamelin tăcu.

„Ei bine domnule, așadără liberați-mi mâinile”, duse Baudelot, „și pentru acestă eu mă obligu pe cuvântul meu de onore, ca gentilom și creștinu, că voiu rămâne aci ca unu porumbu, căruia i-s'au tăiat aripele; afară numai decă nu voiu fi liberat într'altu modu.”

Căpitanul nu se putu opri de a nu ride la ultimele vorbe și liberă amendou mâinile prisonerului din legături.

„Acum, domnule”, duse Baudelot, întinzându-și mâinile, ca unu ce se deșteptă dintr'unu somnu adencu, „acum vé mulțameșcu și vé rămân într'adeveru obligat până mâne și decă recunoștința mea nu duréză mai multu, acestă nu atârnă dela mine.”

Căpitanul Hamelin îl întrerupse: „Decă mai aveți niscai dispozițiuni de pus la cale, d. e. să vé faceți unu testamentu, atunci vé potu trimite rechizițele de scriș.”

Dicendu aceste vorbe, căpitanul se parea mișcatu și într'adeveru așa și era.

(Va urma).

s'au aflat unii inteligenți din lo-
titate, cari mai slabi de angeri — au
tut contra acestui concert pur român-
esc, spune „Familia“, însă cu tote
cestea, concertul se pote dice ca a
reusit. Petrecerea, cu cea mai mare
animatiă, a durat până la răsăritul
sorelui. — Ce felu de „intelligenți români“
sunt aceia, care se opun unei petreceri
curat românesce? Dcă sunt atât de
fermești de cërdașuri, printr'o petițiã
cu timbru de 50 cr. cãtrã ministrul
ungurescã voru fi puși în pozițiã d'a se
inverti totã viața lor numai cërdașu.

Disenteria bântue în Cuișd. S'au
bolnăvit 32 persoane, dintre care 3 au
murtu, 6 s'au însănătoșat și 14 sunt
incã în tratare medicală. Disenteria bân-
tue și în Racoșul de jos și în Dotca.

Din cauza lipsei de apă. Bóla ce s'a
mrtu între bivoli din Roșia (orî din
Roș?), comit. Sibiuului, din care cauzã
până la 10 Augustu au murit 10 bivoli,
e pricinuitã de lipsa de apă ce s'a pro-
dus în urma cãldurei celei mari.

Exercițiile honvedilor. Semibrigada
24 de infanteriã de honved, constãtãto-
re din bataliõnele din Brașov, Fãgaraș,
Chezdi-Oșorheiu și Ciuc-Sereda, apoi o
diviziune din regimentul 9 de husari
honved se va concentra în Sibiu pentru
exerciții. Cu totul voru fi 7 bataliõne
de inf. honved în numãr de 3300 õmeni
cu totul și 250 husari.

Binefãcãtoru. Decedatul episcopu
rom. cat. Al. Bonnaz din Timișoara a
testatã totã averea sa de 600,000 fl.
numai pentru scopuri filantropice.

Congresul studenților din România.
Din partea Asociațiunei generale a stu-
denților universitari, secțiã București,
se voru ține la Congresul din Ploesti
doue conferinte: despre „Filocserã“ va
vorbi d. N. Demetrescu și despre „Li-
bertate și liberalism“ va vorbi d. N.
Săveanu, spune „Romãnul.“

Procesul de presã alu „Luminãtorului“
Vorbire de apãrare a acusatului I. V. Bãrcianu.
(Continuare din Nr. 175.)

N'am ținut dera cu puțințã, însã
d-lu procuror de stat totuși a incriminat
din articolii „Luminãtorului“ totu
ce s'a reproduș chiar și din vorbã în
vorbã din scrierile amintitoru doi on.
concețãteni ai mei. Astfel din „Lumi-
nãtorul“ sunt incriminate d. e. dice-
rile d-lui Horvãth Gyula din „Nemzet“
... (Vorbitorul d'abia incepu a cita și
președintele ilu opri, deși fãrã dreptu,
cãc cele citãnde erau alãturate protoco-
lului ascultãrii prealabile. Report.)

La aceste însã trebuie sã mai adaugu
observarea, cã alte sentințe cu multu mai
aspre și mai înverșunate, judecate din
punctu de vedere alu d-lui procuror de
statu, cari se gãsesc în acei doi arti-
coli neromãnesci, nici nu s'au întrebun-
țat în „Luminãtorul“ romãnescu.

Dcã dera acele pasaje au fost pu-
nibile, de ce n'a avut atunci ochi și
urechi nici unu procuror de stat? Sãu
dora ele au devenit punibile numai dupã
ce dupã dce zile au apãrut traduse
romãnesce în Luminãtorul! Sãu e depe-
depsit, dcã apare romãnesce, ceea ce
scrie unu bãrbat ca contele Apponyi și
Horvat Gyula? Ori dora foile maghiare și
cețãteni de naționalitate maghiarã ai țerii
sunt mai bun, mai favoriti înainte legi-
loru țerii decãtu foile romãnesi decãtu cețã-
teni de naționalitate romãnã ai aceleiași
țeri! Acestã sã fiã ore temeiu, devisa și
chiamarea statului nostru poliglotu? Con-
sultu și salutãr ar fi ore prin astfelu de
proceduri a sili pe Romãnu sã vinã la con-
vingerea ingrozitoare, cã elu în țera sa
propriã, pentru cã este Romãnu și vrea
sã fiã Romãnu ar fi lipsit de scutul
legii, ar fi eschis din cadrulu constitu-
țiunii țerii sale și alu egalitãții de dreptu?

Și chiar mare minune totuși n'ar fi,
dcã acestã convingere prã durerõsã s'ar
inrãdãcina la multu, mai alesu la dinstre
aceia, carl urmãrescu cu atențiune o
anumitã classã a diaristicii din țera noștrã.
Nidecãtu nu vrẽu sã vã ostenescu
atențiunea, nici sã vã reținu dela serioã-
sele și multumitõrele ocupațiunii tocmã

în acestã vreme scumpã, dera și în pri-
vința acestã vã sunt datoru încã cu o
constatare lãmuritoare. Sciu, cã D-võstre,
on. d-ni jurãți norocoși, cari sunteți puș
a vã dela o vreme încõce totu mai
desu verdictul asupra pãreriloru politi-
ce ale concețãteniloru D-võstre de diferite
naționalitãți de pe unu fõrte estinsu teri-
toriu alu țerii, sunteți în curentul tre-
buinciosu cu pãrerile și diarele acestor
naționalitãți, și mai alesu cu cele scrise
în limba maghiarã și germanã. Despre
unu procuror de statu anticipu acestã
cu totã positivitãtea.

Nu mẽ inoiescu dera, cã asemenea
vã veți aduce aminte de ținuta destul
de contrãrã legii penale a mai multor
foi totu din acestã țera, pentru care țin-
tã însã nu s'a gãsitu niciãnd nici unu
procuror, fost-ar fi fostu cãtu de crimi-
nalul limbagiulu, cãtu de revoltãto-
re ținuta și cãtu de infernalã tendința ace-
loru foi publice de și sãu periodice.

Diarul așa numit liberalu d. e.
„Kolozsvár“ din Clușiu numai în decursul
anului 1888, aprõpe în fiecare nu-
mẽru, cu articolii sãi „A popák,“ etc. a
cãrtit și a hilit, a insultat și a in-
criminat dupã draga voia sa pe preoții
romãni, așa încãtu a trebuit sã provo-
ce cea mai mare desprețuire și scãrbã între
cetitorii sãi asupra „statului preoțescu ro-
mãnu“. Celelalte foi din Clușiu și unele din
Bpesta cu deplina vredniciã îi ținã iso-
nulu.

Din incidentul conferinței naționale
din Sibiu și din alu scrintitului procesu
irredenticu d. e. totu foile din Clușiu,
apoi din Budapesta „Budapesti Hirlap“,
„Pesti Hirlap“, și altele batjocuriau portu,
limbã, credința, totu ce este romãnescu;
insultau și batocuriau cu gura plinã in-
tregu poporul romãnescu într'unu modu
turbatu și necredibilu. Destule gãsimi
incã în foile frunțãse ca „Egyetértés“,
„Pesti Napló“, „Pester Lloyd“, „Neues
P. Journal“, „Függetlenség“ și alte din
provincia, dela 1868 până în zilele nõstre.
Am adunate multe, fõrte multe. Aici incã
am la mine o porțiune d'ajuns. Dcã poftiți,
vã potu delecta.

Alte foi ẽrã rivalisẽzã în antisemi-
tismulu celu mai greșõsu. „Westungari-
scher Grenzboten“ din Poșionu d. e. sis-
tematicu agitã și haranguẽzã și de și
contra Israelitiilor. Despre partiã acestor
insultãtori „Pester Lloyd“ din 6
Iuniu 1887 d. e. scrise din cuvẽntu în
cuvẽntu: „Die Antisemiten-Partei steht
manchmal auf der strafrechtlichen Basis.“

Tõte aceste sunt declarate, pronun-
ciate agitãri la urã, la desprețuire contra
unui popor, contra unei tagme și con-
fesiuni. Și totuși nici unu procuror nu
s'a gãsit, care sã acuze pe autorii as-
torfelu de scrieri, care sã întindã scutul
legiloru țerii asupra tagmei preoțesci
romãne, asupra poporului romãnescu...

În privința meritului însuși, adecã a
ațãrii Romãnilor la urã contra Ma-
ghiarilor, acusațiunea este, precum di-
seu, absolutu fãrã temeiu. Legea de
presã dela noi, chiar și în starea ei da
ãd, întregitã anume de codicele penalu,
circumscrie esigențele pentru unu lucru
punibilu, dcã indicã apriatã ce este d'a
se timbra și incrimina ca agitațiune.
D-lu procuror e silitu sã se ia refugiu
la generalitãți, la deducțiuni, la închipu-
iri, ba chiar și la gândirile nepronun-
ciate ale scriitorului, pentru cã sã põtã
formula acusațiunea, ceea ce însã de locu
nu este în spiritulu, în tendința legii de
pressã.

Legea de presã cere enunțiamente
clare, fapte concrete, nu sofistãrii.
În articolii incriminați însã nimeni,
nici chiar d-lu procuror, nu pote arãta
nici o dicere, nici o enunțiațiune, nici
chiar o alusiune despre ațãre de urã în
Romãni contra poporului maghiar. Dcã
d-lu procuror va fi în stare a vã pro-
duce acele pasaje sãu sentințe, eu re-
nunțu la ori-ce cuvẽntu ulterioru.

Provocare sãu ațãre la urã contra
vr'unui popor din lumea acestã nu s'a
intẽmplat nici când în colõnele „Lumi-
nãtorului“. Ci din contrã, am fostu cu
deplinã inimã și sinceritate tocmã și pen-
tru poporul maghiar și pentru intere-
sele sale, ca concețãteni ai noștri de
sute de ani în acestã țera, ceea ce am
dovedit și prin mai multe esemple
ale „Luminãtorului“ de până acuma, alã-
turate protocolului la ascultãrea mea
prealabilã.

Atãta scim și noi, cã nu poporul
maghiar abuzẽzã de potestãtea și auto-
ritãtea de stat, nu elu ne apasã și per-
secutã, ci fõrte multu alți cari, în cele
din urmă, n'au sufletu nici pentru po-
porul maghiar. Și mai scim noi de
multu și prã bine, cã ce sorte așteptã
aici în rãsãritulu Europei pe poporul
maghiar și pe poporul romãnu. Este
numai o insinuãțiune, o denunțiațiune

sãu o õbiã piramidalã, dcã ni-se im-
putã, cã noi agitãm pe Romãni la urã
contra Maghiarilor.

Èrã eu din parte-mi protestezu con-
tra unei astfelu de inviniri inhumane
și barbare. Insinuarea cã amu agitãtu
sãu ațã țera la urã contra unui popor,
fiã chiar și maghiar, este o rãnire a
demitãții mele ca omu, care am absolvãtu
studiile universitare în Bpesta și Clușiu,
care am servit țerii mele și în statulu
civilu și în celu militar, care și ađiam
dreptulu sã portu brẽulu Majestãții Sale
a domnitorulu nostru și sunt pusu de
19 ani în rëndulu acelora, cari în ori-ce
clipã am sã-mi vãrsã sângele pentru
țera acestã.

Èste o injuriã asupra capulu bẽrã-
nulu meu tatã, care în cinste și omeniã
a încãrunțitã servindu și ađi interesele
țerii prin cultivãrea moșiei sale, prin
promptã plãtire a dãrilor și prin cre-
dința și onestitateã sa doveditã de mai
40 de ani, de când este în serviciulu ora-
șulu sãu. Și este o blasfemiã și asupra
fratelui meu și a unchiilor mei, cari
toți sunt numai spre folosulu țerii și
parte au fostu, parte sunt și ađi incã
obligãți în totu momentulu la serviciulu
militaru.

Nu sunt veneticu, nu sunt pãrã-
situ, nu sunt cerșitoru, ci din sânge ro-
mãnescu, din viața acelu popor, care de
sute de ani a lucrat și a suferit pen-
tru acestã țera, pe pãmẽntulu sãu și în
averea sa, fãrã sã vatem pe altulu. Res-
pingu dcã insinuarea d'a fi agitãtu la
urã contra poporul maghiar și d'a fi
lucratu contra constituțiunii țerii mele.

Tõtu de aceste însușiri humane și de
civilizațiune a fostu și este pẽtrunsu po-
porulu romãnescu în totalitateã sa. Ca
sã nu atingã momente prã bine cuno-
cũte din istoria țerii nõstre, amintesc
numai doue casuri mai recente, prã bine
cunoscute și D-võstre. Casurile din Fo-
lea și Cheveresulã-mare. Ore acolo Ro-
mãni au fostu provocãtori dușmãniei și
ațãtori la urã contra unui popor?

Însã nu negu, cã despre nedreptã-
țile apãsãrile și cãlcãrile de legi ce se
comitã contra Romãnilor ca singurãti și
ca popor întregu, m'am amãritu
desu, le-am datu lumii și amu încercãtu
a face sã incete, fiã ele provenite dela
guvernulu țerii, ori dela organelle sale,
sãu dela ori-cine. Și acestã o voiu face-o
negrișitã decãtu ori voiu avã ocaziune și
decãtu-ori va fi trebunțã ceea ce, du-
rere, se aratã peste mãsura prã desu.

Tõte acesteã D-võstre, d-lor jurãți
incã le sciți mai bine decãtu mine. Nu
trebuie sã vã ostenescu atențiunea enu-
mãrãndu-vi-le tõte. Voiu aminti numai
unele generale.

(Va urma.)

„Corespondența Gaz. Trans.“

Rodna-vechiã, 3 (15) Augustu a. c.

Postu vacantu de notar. În 10 Au-
gustu a. c. d-lu Zacharia Popu, fostulu
notaru comunãl în comunitãtea opidanã
Rodna-vechiã a trecut în pensiuene.
Pentru ocuparea acestui postu notarialu
se va publica concursu în timpul celu
mai scurtu prin oficiulu procesualu din
locu. Rodna-vechiã este o comunitate cu
renume istoricu, ba este cea mai mare
și cea mai vechiã comunã în totu comi-
tãtul Bistrița-Nãseudu. Posede 6 tẽr-
guri anuale de țera; se aflã pe terito-
riulu sãu doue fãntãni cu scãde mine-
rale, cari în decursulu verei sunt fõrte
cercetate de streini. Afãrã de aceea,
tẽrgurile sale de sãptãmãnã și cele anu-
ale fiindu fõrte cercetate de o mulțime
de neguțãtori strãini de prin Bucovina,
Galiția și din Ardãlu și Ungaria, este
de doritã ca postul de notar în acestã
comunitate însemnatã sã-lu ocupe pe vi-
titoru ẽrãși unu bãrbat harnicu, cunos-
cãtoru de legi și versãtu și cu cunos-
cãințã perfectã de tõte limbile usuate în
patriã, adecã maghiarã, romãnã și ger-
manã.

Dẽr mai multu ne nutresce speranța,
cã vomu putẽ fi fericiti de a alege în
postulu acesta unu bãrbat, a cãruia
inimã și puls sã batã în deplinã con-
simțire cu interesele, lipsele și cauzele
nõstre romãnesce. Ne nutresce speranța,
cã bãrbații noștri romãni voru îndemna
și recomãda tuturoru acelor fii devo-
tați ai națiunei nõstre, cari sunt cuali-
ficiați pentru cariera notarialã, ca sã ia
parte la concursulu pentru dobẽndirea
acestui postu notarialu.

Èr noi ca alegãtori, uniți în cugete,
uniți în simțiri, sã așteptãm cu deplinã
statorniciã ziua alegerei. Așa sã fiã!

Someșianulu.

Dare de semã și mulțamitã publicã.

Balulu arangiatu în 28 Iulie a. c. în
Borgo-Prundu, comitãtul Bistrița-Nãse-
udu, în favõrea reinoirei bisericei gr. cat.
din Borgo-Bistrița, a avut unu venit
curat de 71 fl. 55 cr. v. a. banu incurș
în sãra balulu.

Peste prețulu de intrare au solvitã
domni G. Cualesu protojude cerc. 14 fl.
Iosifu Aue ingineru silvicu 2 fl.; Ale-
sandru de Frank 1 fl. 40 cr.; Iuliu Su-
ceva preotã 60 cr.; Ioanu Mureșianu în-
vẽtãtoru în B. Tiha 40 cr. I. Flagner
magistru de șoseã 40 cr.; Carolu Csáner
din Bistrița 80 cr.; Pungutz Emanuelu
mãcelaru 60 cr.; Daibukat G. 40 cr.;
Carol Haltrich, fabricãntu de hãrtiã 1 fl.;
Maria Freitag 40 cr.; G. Wokale magis-
tru postalu 3 fl. 40 cr.

Tõtu în sãra balulu au mai incurș
dela domni: George Csãt, jude de trib.
în Deva 5 fl.; Pantilimonu Lucața, cã-
pitanu în pens. 2 fl.; Andreiu Hangãnu
cãpitanu 1 fl.; Albertu Wachmann, apõ-
tecaru 5 fl. Pavelu Luneon 1 fl. 80 cr.; Va-
siliu Zacharie fãuru 1 fl.; Daibukat Ferencz
1 fl.; Iacobu Checinsky 1 fl.; Carolina
Kafka 1 fl.; Harmath 2 fl.; Adam Kris-
tof magistru de capelã 5 fl.

În zilele urmãto-
re dupã balu au mai
incurș dela d-nii: Pavelu Beșia, preotã
și invẽt. 1 fl.; Ioanu Boariu, învẽtãtoru
2 fl.; Nicolau Cionca, supravigilã silv. 1
fl.; Hẽjja Domokos, gend. 1 fl. Burdea
Burdea Vasiliu 1 fl.

Primescã prin aceste șire espresiu-
nea celei mai sincerẽ mulțamite toți acei
Onor. Domni, cari atãtu moralmente cãtu
și materialmente n'au sprijinitu întru rea-
lisarea scopulu nostru.

Acei Onor. Domni, cari au primitã
liste de colecte în scopulu reinoirei bi-
serice gr. cat. din B.-Bistrița, sunt rugãți
cu totã stima sã binevoiascã a retrimite
acele liste dimpreunã cu rezultatulu cãș-
tigãtu spre a ne putã de semã și despre
acelea pe caleã publicitãții.

Listele de colecte sunt a se retri-
mite cu sumele colectate la adresa cas-
sarulu Anchedin Candale, preotã Borgo-
Bistrița, p. u. Borgo-Prundu.

Pentru comitetu: președinte Moise
Popu, parochu-protop. în B. Tiha. Secre-
taru: Dr. Nicolae Hangonutu, medicu cerc.
Cassaru Anchedinu Candale preotã în B.-
Bistrița.

Cursulu pieței Brașov

Table with columns: Bancnote romãnesc, Argintu romãnesc, Napoleon-d'ori, Lire turcesce, Imperial, Galbin, Scris. fonc., Ruble rusesc, Discontulu. Rows with values for various financial instruments.

Cursulu la bursa de Viena

Table with columns: Renta de aur, Renta de hãrtiã, Imprumutul, Amortisarea datoriei, Bonuri rurale, Actiunile băncei. Rows listing various market rates and bond values.

Editoru și Redactoru responsabilu:
Dr. Aurel Mureșianu.

No. 2759—1889. 141/2,3—3

Escriere de concursu.

Pentru 6 stipendie din fundatiunea fericitului Dr. Simeon Ramontai se escrie concursu cu terminulu de 8 Septemvre a. c. st. n. inclusive, si anume: Pentru doue stipendie de cate 315 fl. v. a. usuate de Iosifu Turcu rigozante in medicina si Br. Aureliu Popp rigozante in drepturi;

Pentru trei stipendie de cate 84 fl. v. a., unulu usuat de Stefanu C. Popu, care a depusu doctoratul din drepturi, alu doilea de Iosifu Pintye, care a absolvatu academia comerciala, si alu treilea de Victoru P. Harzianu, care ca ascultatoru de silvicultura in cursulu altu III-lea nu a produsu atestatu despre progresulu seu in studie in decursulu anulu scol. 1888/9;

Pentru unu stipendiu de 63 fl. v. a., usuat de Nicolau Popu, care absolvandu gimnasiulu a abdisu de acelu stipendiu.

La aceste stipendie potu concurge:

- a) numai tineri studenti miseri, cari suntu nascuti in Transilvania si suntu Romani de nascere; b) cari pre langa purtare morala buna au din studie calculu de eminenta; c) ascultatorii de cursulu filosoficu, cari se prepara de profesori pentru gimnasia si suntu teologi absoluti: mai incolo ascultatorii de medicina, de drepturi, de sciintele reale, precum suntu tehnica, montanistica, silvanistica si la vro academiu comerciala, si in fine studentii in gimnasia ori in scole reale; d) dintre concurenti voru ave preferinta, in intelesulu testamentulu, caeteris paribus, cei de origine nobili si consangeni piului fundatoru; e) dela concurenti se recere se alature la cererile concursuale testi-

monie scolastice in copie autentice, si nu in originalu, apoi carte de botezu, atestatu de paupertate, care se fia subscrisu de antistia comunalu politica si de parochiulu concernente si intaritu cu sigilulu parochialu si celu comunalu, precum si cu subscrierea oficiulu pretorialu, er in cetati si opide cu subscrierea antistiei cetatene seu opidane,—in urma:

f) concurentii se numesca expresu institutul, la care si unde voru se continue sciintele academice ori gimnasiale Cererile concursuale ajustate in modulu aratau se le substerna pana la terminulu prefiptu consistoriulu metropolitanu subsemnatu.

Concursule, cari nu voru fi astfelu instruite si nu se voru substerna in terminulu prefiptu nu se voru lua in consideratiune.

Bla si u, din sedinta consistoriala tinuta in 10 Augustu 1889.

Consistoriulu metropolitanu gr. cat. de Alba-Iulia.

Escriere de concursu.

Cu terminulu de 8 Septemvre a. c. st. n. inclusive se escrie concursu pentru unu stipendiu de 60 fl. v. a. din fundatiunea fericitulu Gavrilu Vaida, usuat de Demetriu Gavrila, carele a fostu primitu in numerulu clerulu teneru din diecesa Gherlei.

Cei cari dorescu a obtinea acestu stipendiu au de a si instrui cererile sale conformu conditiuniloru espuse in escrierea de concursu pentru stipendie romantiane, si a-le substerna subsemnatulu consistoriu pana la terminulu prefiptu.

Bla si u, din sedinta consistoriala tinuta in 10 Augustu 1889.

Consistoriulu metropolitanu gr. cat. de Alba-Iulia.

„ALBINA“

institutu de creditu si de economii Filiala Brasovu.

acorda la comerciantii si industriaii

contra acoperire hipotecara seu contra hartii de valore

Credite de Conto-Corrent

cu interese de 6%

er contra acceptu cu subscieri bune cu interese de 6 1/2%

Informatiuni mai detaliate se potu lua dilnicu in biroulu institutulu—piata No. 90, dela 8—2 d. a.

88,12

Avisu d-loru abonați!

Rugam pe d-nii abonați ca la reinoirea prenumeratiunii se binevoiasca a scrie pe cuponulu mandatulu postalu si numerii de pe fasia sub care au primitu diarul nostru pana acuma.

Totodata facemu cunoscutu tuturor D-loru abonați, ca mai avem din anii trecuti numeri pentru complectarea colectiuniloru „Gazetei“, precum si cateva intregi colectiuni, pentru cari se potu adresa la subsemnata Administratiune in casu de trebuinta.

Domnii, ce se aboneza din nou, se binevoiasca a scrie adresa lamuritu si se arate si posta ultimă.

Administraf. „Gaz. Trans“.

MERSUL TRENURILOR

pe liniile orientale ale caili ferate de stat regesci unguresci valabilu din 1 Iunie 1889.

Table with multiple columns for train routes (Budapest-Predeal, Predeal-Budapest, B.-Pesta-Aradu-Teius, etc.) and fares. Includes sub-sections for various lines like Simeria (Piski)-Petroșeni, Arad-Timișoara, and others.

Nota: Numerii incuadraf cu linii grose insemneza orele de nopte.